

Privirile noastre

Nicu Hăloiu

Privirile noastre

Suntem prinși în iubire cu lanțuri din vise,
încă de-atunci, din anii aceia arizi,
de când grădina din noi încă nu înflorise,
iar noi ne priveam, misterioși și timizi!

În ochii tăi verzi eu vedeam amintirea
a ceva de demult, de când eram nenăscuți,
mă speria că simțeam cum înflorește iubirea
și doar ne priveam, misterioși și tăcuți!

În ochi tăi verzi vedeam și umbre fugare,
când privindu-mă doar, te întristai uneori,
credeai că nu știi că iubirea te doare,
și doar ne priveam, misterioși, temători!

Și anii s-au scurs în același ocean
și noi ne-am mutat în grădina cu flori,
care nu înflorise pe când noi ne doream
și acum ne privim și mai mult, iubitori!